

Arrest

nr. 53 528 van 21 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 september 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. MARIEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en in het dorp Aknalich woonachtig te zijn geweest. U bent gehuwd en heeft twee kinderen.

U was werkzaam als elektricien in het bedrijf van X, de broer van Manvel Grigoryan. Voorafgaand aan de presidentsverkiezingen van februari 2008 gaf Ashot u cd's mee om uit te delen. Deze cd's bevatten toespraken van Levon-ter-Petrosyan en waren bedoeld als propaganda. U verklaarde dat Manvel

Grigoryan en Levon-ter Petrosyan partijgenoten waren (HHSH). U deed wat u gevraagd werd en verspreidde de cd's.

Nog voor de verkiezingen plaatsvonden kwam de burgemeester van het dorp, Gevorg Misakyan, samen met drie mannen langs uw woning. Misakyan was een partijgenoot van president Sarkisyan en was te weten gekomen dat u cd's voor de oppositie had verspreid. De mannen sloegen u, doorzochten het huis en namen de weinige cd's die u nog niet had uitgedeeld mee.

Hiermee waren uw problemen niet van de baan. Ook na de verkiezingen werd u, omwille van deze eerdere feiten, aangevallen en geslagen door de burgemeester en diens mensen. Op 29/04/2009 werd u zo voor het laatst geslagen. U liep hierbij verwondingen op en moest gehospitaliseerd worden. U diende vanwege deze aanvallen klacht in bij de rechtbank maar dit bleef zonder resultaat.

Naast deze aanvallen werd u door de burgemeester het recht op grondwater ontzegd (voor het besproeien van uw velden) en werden uw kinderen lastiggevalen.

Omwille van deze problemen besloten jullie in oktober 2009 naar Lusarat, het geboortedorp van uw vrouw, te verhuizen. U verbleef er bij uw schoonfamilie. Omdat u vreesde door Misakyan te worden vermoord besloot u het land te verlaten.

Op 02/11/2009, na een verblijf van één week bij uw schoonfamilie, werden u en uw gezin door een smokkelaar met de wagen naar Batumi (Georgië) gevoerd. In Batumi namen jullie de boot naar een onbekende haven. In deze haven werden jullie door de smokkelaar met een wagen opgepikt en naar België gebracht. Op 13/11/2009 arriveerden jullie in België. Diezelfde dag vroegen jullie asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw geboorteakte, uw militair boekje, uw huwelijksakte en twee documenten aangaande de erkenning van uw vaderschap (voor beide dochters) voor.

B. Motivering

Er wordt vastgesteld dat uw verklaringen en die van uw echtgenote M. G. (O.V.6.526.934) zich kenmerken door tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden.

Dit slaat in eerste instantie op uw verklaringen over uw werkplaats. Zo werd opgemerkt dat u de naam van het bedrijf van Ashot Grigoryan, waar u zou zijn tewerkgesteld, niet kon noemen. U verklaarde zich de naam niet meer te kunnen herinneren. U wist louter dat het bedrijf in het naburige Metsamor gelegen was. (CGVS p.8; 10). Dit gebrek aan informatie is echter onaannemelijk aangezien u er drie jaar zou hebben gewerkt en uw problemen, die u noodzaakten het land te verlaten, aan dit werk verbonden zijn. Het zou immers Ashot Grigoryan geweest zijn die u had opgedragen om cd's met campagnemateriaal te verspreiden (CGVS, p.8).

Daarbij gaven u en uw echtgenote verschillende verklaringen over de duur van uw tewerkstelling bij dit bedrijf. Daar waar u beweerde dat u er **ongeveer drie jaar** te werk werd gesteld (CGVS p.8), sprak u echtgenote slechts van **anderhalf jaar** (CGVS vrouw p.7). Gegeven de band tussen uw werk en uw problemen is dit verschil in duur van belang. Aangezien uw echtgenote verklaarde dat u er tot 2008 werkte (CGVS vrouw p.7) zijn deze feiten bovendien recent. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelde uw echtgenote dat zij zich "enkel data kan herinneren", hetgeen bezwaarlijk als een verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid beschouwd kan worden (CGVS vrouw, p.8).

Wat uw werkgever Ashot Grigoryan betreft, bleek u niet op de hoogte te zijn van diens politieke activiteiten. U verklaarde niet te weten of Ashot Grigoryan politiek actief was, of hij naast zijn functie als directeur van uw bedrijf nog een andere post bekleedde, en of hij bij verkiezingen was opgekomen (CGVS p.10). Nu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat Ashot Grigoryan de burgemeester van Metsamor was tot oktober 2008. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2008 kwam hij op om zijn mandaat te verlengen maar verloor van Robert Grigoryan. Met andere woorden, hieruit blijkt dat Ashot Grigoryan burgemeester van het naburige Metsamor was toen hij u begin 2008 vroeg de cd's te verspreiden, alsook toen u hierop volgend werd aangevallen door uw eigen burgemeester. De vaststelling dat u hiervan niet op de hoogte bent ondermijnt uw geloofwaardigheid. Aansluitend wordt opgemerkt dat ook uw echtgenote niet bleek te weten op welke manier Ashot Grigoryan politiek actief was (CGVS vrouw, p.6). Opnieuw wordt opgemerkt dat jullie beiden verklaarden dat Ashot Grigoryan aan de basis lag van jullie problemen. Dit maakt deze onwetendheid weinig geloofwaardig.

Daarnaast werden verscheidene tegenstrijdigheden waargenomen in het verdere verloop van uw relaas. U verklaarde dat u van Ashot **twintig** cd's had gekregen om te verdelen. Vijf ervan zou u hebben gehouden, de rest zou u hebben weggegeven. U beweerde niet meer te weten aan wie u ze gaf. U verklaarde dat het om **dorpelingen** ging, maar was niet in staat u iemand specifiek te herinneren (CGVS p.9). Deze gang van zaken strookt niet met de beschrijving van uw echtgenote. Zij schatte het aantal cd's dat u van Ashot had ontvangen op **honderd** en beweerde dat u hen had uitgedeeld aan familieleden en kennissen. Zij noemde ondermeer uw **broer H.** als een van hen die een cd van u gekregen had (CGVS vrouw p.6). Geconfronteerd met beide tegenstrijdigheden, slaagde uw echtgenote er niet in enige opheldering te geven (CGVS vrouw p.7).

U verklaarde dat u na het verspreiden van de cd's het bezoek kreeg van uw burgemeester en diens mensen. U verklaarde dat zij een huiszoeking deden en de vijf cd's die u nog in het bezit had, vonden en **meenamen** (CGVS p.11). Uw vrouw beweerde dan weer dat ze het huis doorzochten, de cd's vonden en deze **stuk maakten**. Zij stelde daarbij in eerste instantie uitdrukkelijk dat er **niets werd meegenomen**. Zij werd hierop gevraagd haar verklaring te verduidelijken en beweerde plots dat ze zich niet meer herinnerde of de cd's werden meegenomen of stukgemaakt. Zij verklaarde dat ze toen in shock was en in een slechte toestand verkeerde (CGVS vrouw p.7). Deze verklaringen kan niet weerhouden worden aangezien uw echtgenote aanvankelijk geen enkele melding maakte van een dergelijke problematische psychische toestand tijdens dit incident (CGVS vrouw p.7).

U verklaarde dat u ook na dit bezoek meermaals werd aangevallen door de burgemeester en diens entourage. U beweerde dat u naar aanleiding van deze aanvallen klacht indiende. Meer concreet beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u naar de **politie** trok maar dat deze uw klacht niet behandelde. Andere instanties noemde u daarbij niet (vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, rubriek 3.5). Later, voor het Commissariaat-generaal, **ontkende** u dan weer uitdrukkelijk dat u de klacht indiende bij de politie. U zou echter wel bij de **rechtbank** een klacht ingediend hebben (CGVS p.14). U werd op deze tegenstrijdigheid gewezen en verklaarde hierop dat er een politieagent naar het ziekenhuis was gekomen, waar u was opgenomen na de aanval op 29/04/2009. Dat u zich wel het bezoek op zich zou herinneren, maar niet de reden ervan (CGVS p.14), is niet aannemelijk te noemen. Bijgevolg is de vastgestelde tegenstrijdigheid hiermee niet uitgeklaard.

Daarnaast werden er ook wat de overige door u gekende problemen betreft uiteenlopende verklaringen opgetekend. Zo bleek dat u zich aanvankelijk niet meer kon herinneren welke andere problemen, buiten de aanvallen en het lastigvallen van uw kinderen, u vanwege de burgemeester gekend had (CGVS p.14). U had echter bij de Dienst Vreemdelingenzaken gemeld dat u tevens op verschillende manieren was gepest. Zo kreeg u onder andere **geen water** om uw velden te besproeien (vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, rubriek 3.5). In weerwil hiervan beweerde u aanvankelijk voor het Commissariaat-generaal dat u **geen andere problemen** had gekend. Pas na herhaaldelijk bevragen en verwijzen naar uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u het enige voorbeeld van het gebrek aan water (CGVS p.14). Dit bleek echter niet de enige tegenstrijdigheid. Zo verklaarde uw echtgenote dat u ook uw **werk in het dorp verloor** door toedoen van de burgemeester. Zij kon weliswaar niet verduidelijken op welke wijze dit was gebeurd (CGVS vrouw p.8). Uw vrouw werd erop gewezen dat u hiervan geen melding had gemaakt en daarentegen had aangegeven geen andere problemen te hebben gekend. Zij bleef louter bij haar verklaring en beweerde dat u hiervan ook op de hoogte bent (CGVS vrouw p.8). Hiermee blijft ook deze tegenstrijdigheid bestaan.

Bovengenoemde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden maken dat er aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

In ondergeschikte orde dient, in de hypothese dat uw relaas geloofwaardig is, quod non, te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel - personen die op kleine schaal campagnemateriaal verdeelden voor de oppositie in de aanloop naar de presidentsverkiezingen - blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u voorlegde zijn niet in staat deze beslissing te wijzigen. Uw geboorteakte, uw militair boekje, uw huwelijksakte en de twee documenten aangaande de erkenning van uw vaderschap (voor beide dochters) leveren immers geen bewijs van uw vluchtmotief maar bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit en familiebanden die door mij niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en in het dorp Aknalich woonachtig te zijn geweest. U bent gehuwd en heeft twee kinderen.

Uw problemen zijn verbonden met die van uw echtgenoot M. H. (O.V.6.526.934). Uw man was werkzaam als elektricien in het bedrijf van Ashot Grigoryan, de broer van Manvel Grigoryan. Voorafgaand aan de presidentsverkiezingen van februari 2008 gaf Ashot hem cd's mee om uit te delen. Deze cd's bevatten toespraken van Levon-ter-Petrosyan en waren bedoeld als propaganda. U verklaarde dat Ashot Grigoryan en Levon-ter Petrosyan partijgenoten waren. Uw man deed wat hem gevraagd werd en verspreidde de cd's.

Nog voor de verkiezingen plaatsvonden kwam de burgemeester van het dorp, Gevorg Misakyan, samen met drie mannen langs jullie woning. Misakyan was een partijgenoot van president Sarkisyan en was te weten gekomen dat uw echtgenoot cd's voor de oppositie had verspreid. De mannen sloegen uw echtgenoot, doorzochten het huis en vernietigden de cd's die werden aangetroffen.

Hiermee waren jullie problemen niet van de baan. Ook na de verkiezingen werd uw man, omwille van deze eerdere feiten, aangevallen en geslagen door de burgemeester en diens mensen. Op 29/04/2009 werd hij zo voor het laatst geslagen. Hij liep hierbij verwondingen op en moest gehospitaliseerd worden. Hij diende in verband met deze aanvallen klacht in bij de rechtbank maar dit bleef zonder resultaat.

Daarnaast verloor uw man zijn werk door toedoen van de burgemeester. Buiten zijn werk voor Ashot Grigoryan werkte uw man eveneens in Aknalich als elektricien. Dit werk werd hem door Misakyan ontnomen. Tot slot werden ook uw kinderen lastiggevallen door de mensen van de burgemeester.

Omwille van deze problemen besloten jullie in oktober 2009 naar Lusarat, uw geboortedorp, te verhuizen. U verbleef er bij uw familie. Omdat uw man vreesde door Misakyan te worden vermoord besloten jullie het land te verlaten.

Op 02/11/2009, na een verblijf van één week bij uw familie, werden u en uw gezin door een smokkelaar met de wagen naar Batumi (Georgië) gevoerd. In Batumi namen jullie de boot naar een onbekende haven. In deze haven werden jullie door de smokkelaar met een wagen opgepikt en naar België gebracht. Op 13/11/2009 arriveerden jullie in België. Diezelfde dag vroegen jullie asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw geboorteakte en de geboorteakte van uw kinderen voor.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot M. H. (O.V.6.526.934). In het kader van diens asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden en kan ook in uw hoofde niet besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste. Deze beslissing is deels gebaseerd op tegenstrijdigheden in de verklaringen van u en uw echtgenoot:

"Er wordt vastgesteld dat uw verklaringen en die van uw echtgenote M. G. (O.V.6.526.934) zich kenmerken door tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden."

"Dit slaat in eerste instantie op uw verklaringen over uw werkplaats. Zo werd opgemerkt dat u de naam van het bedrijf van Ashot Grigoryan, waar u zou zijn tewerkgesteld, niet kon noemen. U verklaarde zich de naam niet meer te kunnen herinneren. U wist louter dat het bedrijf in het naburige Metsamor gelegen was. (CGVS p.8; 10). Dit gebrek aan informatie is echter onaannemelijk aangezien u er drie jaar zou hebben gewerkt en uw problemen, die u noodzaakten het land te verlaten, aan dit werk verbonden zijn. Het zou immers Ashot Grigoryan geweest zijn die u had opgedragen om cd's met campagnemateriaal te verspreiden (CGVS, p.8)."

*"Daarbij gaven u en uw echtgenote verschillende verklaringen over de duur van uw tewerkstelling bij dit bedrijf. Daar waar u beweerde dat u er **ongeveer drie jaar** te werk werd gesteld (CGVS p.8), sprak u echtgenote slechts van **anderhalf jaar** (CGVS vrouw p.7). Gegeven de band tussen uw werk en uw problemen is dit verschil in duur van belang. Aangezien uw echtgenote verklaarde dat u er tot 2008 werkte (CGVS vrouw p.7) zijn deze feiten bovendien recent. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelde uw echtgenote dat zij zich "enkel data kan herinneren", hetgeen bezwaarlijk als een verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid beschouwd kan worden (CGVS vrouw, p.8)."*

"Wat uw werkgever Ashot Grigoryan betreft, bleek u niet op de hoogte te zijn van diens politieke activiteiten. U verklaarde niet te weten of Ashot Grigoryan politiek actief was, of hij naast zijn

functie als directeur van uw bedrijf nog een andere post bekleedde, en of hij bij verkiezingen was opgekomen (CGVS p.10). Nu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat Ashot Grigoryan de burgemeester van Metsamor was tot oktober 2008. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2008 kwam hij op om zijn mandaat te verlengen maar verloor van Robert Grigoryan. Met andere woorden, hieruit blijkt dat Ashot Grigoryan burgemeester van het naburige Metsamor was toen hij u begin 2008 vroeg de cd's te verspreiden, alsook toen u hierop volgend werd aangevallen door uw eigen burgemeester. De vaststelling dat u hiervan niet op de hoogte bent ondermijnt uw geloofwaardigheid. Aansluitend wordt opgemerkt dat ook uw echtgenote niet bleek te weten op welke manier Ashot Grigoryan politiek actief was (CGVS vrouw, p.6). Opnieuw wordt opgemerkt dat jullie beiden verklaarden dat Ashot Grigoryan aan de basis lag van jullie problemen. Dit maakt deze onwetendheid weinig geloofwaardig."

"Daarnaast werden verscheidene tegenstrijdigheden waargenomen in het verdere verloop van uw relaas. U verklaarde dat u van Ashot **twintig** cd's had gekregen om te verdelen. Vijf ervan zou u hebben gehouden, de rest zou u hebben weggegeven. U beweerde niet meer te weten aan wie u ze gaf. U verklaarde dat het om **dorpelingen** ging, maar was niet in staat u iemand specifiek te herinneren (CGVS p.9). Deze gang van zaken strookt niet met de beschrijving van uw echtgenote. Zij schatte het aantal cd's dat u van Ashot had ontvangen op **honderd** en beweerde dat u hen had uitgedeeld aan familieleden en kennissen. Zij noemde ondermeer uw **broer H.** als een van hen die een cd van u gekregen had (CGVS vrouw p.6). Geconfronteerd met beide tegenstrijdigheden, slaagde uw echtgenote er niet in enige opheldering te geven (CGVS vrouw p.7)."

"U verklaarde dat u na het verspreiden van de cd's het bezoek kreeg van uw burgemeester en diens mensen. U verklaarde dat zij een huiszoeking deden en de vijf cd's die u nog in het bezit had, vonden en **meenamen** (CGVS p.11). Uw vrouw beweerde dan weer dat ze het huis doorzochten, de cd's vonden en deze **stuk maakten**. Zij stelde daarbij in eerste instantie uitdrukkelijk dat er **niets werd meegenomen**. Zij werd hierop gevraagd haar verklaring te verduidelijken en beweerde plots dat ze zich niet meer herinnerde of de cd's werden meegenomen of stukgemaakt. Zij verklaarde dat ze toen in shock was en in een slechte toestand verkeerde (CGVS vrouw p.7). Deze verklaringen kan niet weerhouden worden aangezien uw echtgenote aanvankelijk geen enkele melding maakte van een dergelijke problematische psychische toestand tijdens dit incident (CGVS vrouw p.7)."

"U verklaarde dat u ook na dit bezoek meermaals werd aangevallen door de burgemeester en diens entourage. U beweerde dat u naar aanleiding van deze aanvallen klacht indiende. Meer concreet beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u naar de **politie** trok maar dat deze uw klacht niet behandelde. Andere instanties noemde u daarbij niet (vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, rubriek 3.5). Later, voor het Commissariaat-generaal, **ontkende** u dan weer uitdrukkelijk dat u de klacht indiende bij de politie. U zou echter wel bij de **rechtbank** een klacht ingediend hebben (CGVS p.14). U werd op deze tegenstrijdigheid gewezen en verklaarde hierop dat er een politieagent naar het ziekenhuis was gekomen, waar u was opgenomen na de aanval op 29/04/2009. Dat u zich wel het bezoek op zich zou herinneren, maar niet de reden ervan (CGVS p.14), is niet aannemelijk te noemen. Bijgevolg is de vastgestelde tegenstrijdigheid hiermee niet uitgeklaard."

"Daarnaast werden er ook wat de overige door u gekende problemen betreft uiteenlopende verklaringen opgetekend. Zo bleek dat u zich aanvankelijk niet meer kon herinneren welke andere problemen, buiten de aanvallen en het lastigvallen van uw kinderen, u vanwege de burgemeester gekend had (CGVS p.14). U had echter bij de Dienst Vreemdelingenzaken gemeld dat u tevens op verschillende manieren was gepest. Zo kreeg u onder andere **geen water** om uw velden te besproeien (vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, rubriek 3.5). In weerwil hiervan beweerde u aanvankelijk voor het Commissariaat-generaal dat u **geen andere problemen** had gekend. Pas na herhaaldelijk bevragen en verwijzen naar uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u het enige voorbeeld van het gebrek aan water (CGVS p.14). Dit bleek echter niet de enige tegenstrijdigheid. Zo verklaarde uw echtgenote dat u ook uw **werk in het dorp verloor** door toedoen van de burgemeester. Zij kon weliswaar niet verduidelijken op welke wijze dit was gebeurd (CGVS vrouw p.8). Uw vrouw werd erop gewezen dat u hiervan geen melding had gemaakt en daarentegen had aangegeven geen andere problemen te hebben gekend. Zij bleef louter bij haar verklaring en beweerde dat u hiervan ook op de hoogte bent (CGVS vrouw p.8). Hiermee blijft ook deze tegenstrijdigheid bestaan."

"Bovengenoemde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden maken dat er aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. [...]"

Uw geboorteakte en de geboorteaktes van uw kinderen zijn niet bij machte deze beslissing te wijzigen. Zij leveren immers geen informatie over de problemen die jullie zouden hebben gekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een eerste en enig middel een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming (artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet) aan.

Betreffende de inhoud van de motieven van de bestreden beslissingen betogen verzoekers dat het relaas van tweede verzoekster zeer duidelijk en helder is. Eerste verzoeker verklaarde reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij met geheugen- en spraakproblemen kampt, zodat vermeende tegenstrijdigheden en gebrek aan details niet noodzakelijk de geloofwaardigheid in twijfel kunnen trekken. Tweede verzoekster verklaarde meermaals uitdrukkelijk het aantal cd's niet te weten en deed uiteindelijk een schatting. Thans wordt aangewreven dat deze informatie tegenstrijdig zou zijn. Betreffende het lot van de cd's stellen verzoekers dat een deel onmiddellijk werd vernietigd en een deel werd meegenomen. Hun relaas is niet dermate ongeloofwaardig.

2.2. De bestreden beslissingen zijn gesteund op de wezenlijk bevindingen van de commissaris-generaal dat eerste verzoeker niet in staat was om de naam van het bedrijf waar hij drie jaar zou hebben gewerkt en waaraan de problemen die de aanleiding van zijn vlucht vormden verbonden zijn, kon benoemen. Verzoekers legden onderling tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de duur van tewerkstelling van eerste verzoeker in dit bedrijf. Eerste verzoeker was niet op de hoogte van de politieke activiteiten van zijn werkgever niettegenstaande dat het politieke engagement aan de basis lag van hun problemen en hij bovendien blijkens bij het administratief dossier toegevoegde informatie de burgmeester van een naburig dorp was tot in 2008. Verzoeker legde tevens tegenstrijdige verklaringen af op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal aangaande het al dan niet hebben ingediend van een klacht bij de politie. Het geheel van deze vaststellingen vindt steun in het administratief dossier (gehoorverslagen van 17 juni 2010, stukken 5 en 6) en leidt tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas. Het betoog dat eerste verzoeker behept is met een spraak- en geheugenprobleem, is niet vergezeld van een medisch attest en is derhalve een loutere bewering die de manifeste onwetendheid aangaande de kern van het vluchtrelaas niet kan verklaren of vergoelijken. Het feit dat hij hier melding van maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 12, p. 2) wijzigt voorgaande vaststelling niet. Voorts betogen verzoekers dat tweede verzoekster een schatting maakte omtrent het aantal cd's, zodat haar niet kan verweten worden dat dit foutief is. De bestreden beslissing dient echter te worden gelezen als een geheel. Het is niet zo dat één enkele incoherentie tussen de verklaringen van eerste verzoeker en tweede verzoekster leidt tot de ongeloofwaardigheid van hun relaas, maar wel de totaliteit van onwetendheden, vaagheden en tegenstrijdigheden. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekers geen enkel pertinent en bewijskrachtig stuk neerleggen ter staving van hun vluchtrelaas of reisroute, hoewel zij hiertoe ruimschoots de tijd hadden.

Daargelaten de vraag naar de geloofwaardigheid van verzoekers, zijn de bestreden beslissingen ook gesteund op de vaststelling dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca Subject Related Briefing van 23 juni 2010: *"Armenië, Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan"*, stuk 19 van het administratief dossier) waaruit blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen in juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. personen die op kleine schaal campagnemateriaal verdeelden voor de oppositie naar aanleiding van de verkiezingen, geen risico lopen op enige vorm van vervolging. Verzoekers gaan niet in op dit onderdeel van de bestreden beslissing en weerleggen niet de voormelde informatie, die door hen is gekend en waarop de commissaris-generaal zich gesteund heeft.

Gelet op wat voorafgaat kan in hoofde van verzoekers geen vluchtelingenrechtelijke vrees worden aangenomen.

2.3. Verzoekers vragen de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bewijslast ligt daarvoor evenwel bij hen en er dient vastgesteld dat zij niet aangeven op welke wijze artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geschonden zou zijn, noch geven zij aan waarom zij een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4.

2.4. Het middel is ongegrond.

Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER